

RAPPORT OG LAMMER DEL		NR. 330.01
- 8 NOV 2005		2005/23580-170
SIGN.		

Furuknap Brita G.

Fra: Herman Hubenbecker [herman.hubenbecker@bos.oslo.kommune.no]
Sendt: 7. november 2005 19:18
Til: Postmottak BFD
Emne: Høring om revidering av rammeplan

Prosjektgruppe
05.doc (127 kB)...

Hei.

Her kommer uttalelse fra prosjektgruppa i Oppsal samfunnshus barnehage.

Lykke til og lev vel
Hilsen Herman

**Tanker og meninger om "HØRINGSNOTAT 7. september 2005
REVIDERT RAMMEPLAN FOR BARNEHAGEN"**

Møter ble avholdt: 05. oktober 05 kl 1700 - 2000
26. oktober 05 kl. 1700 – 1930
07. november 05 kl 1700 - 1930

Følgende har deltatt: Åsmund – Vibeke – Lars – Charlotte – Øyvind – Vidar – Herman – May – Runi – Lisbet – Johnny

Fra personalet og foreldre ved Oppsal Samfunnshus barnehage

Samarbeidsutvalget i barnehagen har nedsatt ei gruppe til å følge opp diskusjoner rundt hva foreldre og personalet trenger i forhold til en ny eller revidert rammeplan. Gruppen består foreløpig av 6 foreldre og 5 fra personalet. Den skal være åpen for alle andre som ser rammeplanen som et viktig offentlig dokument som vil ha betydning for barns møte med voksne over lang tid.

Uttalelser om "Lov om barnehager" og "Rammeplan for barnehagen"

Våre uttalelser retter seg mot følgende:

1. Om organisering av foreldrene på nasjonalt og lokalt plan
2. Barnehagen som samarbeidsarena
3. Voksnes holdninger til barn
4. Dokumentene speiler ikke den nye forskningens syn på barn.
5. Rammeplanens utforming

Innledning:

"Lov om barnehager" og "Rammeplan for barnehagen" er viktige dokumenter som skal sette normer for de offentlige norske meningene om barn og det voksne samfunnets syn på barn i dag. I høringsnotatets kapittel 1.1. Innledning, presiseres det at, sitat:

"Planen fremhever betydningen av de voksnes holdning, kunnskap og ferdigheter til å møte, forstå og oppdra barn til aktiv deltakelse i et demokratisk samfunn." sitat slutt.

Det er viktig at vi er på vei til et bedre demokrati for alle og spesielt barn som har et meget dårlig demokratisk utgangspunkt i den voksne verden.

Vi forutsetter at departementet og Stortinget ønsker å oppnå noe med en ny lov og en ny rammeplan. Det finns et mål. Målene til oss i prosjektgruppa er at vi skal få støtte på at den utviklingen som har skjedd når det gjelder voksenverdenens syn på barn, skal fortsette. Vi støtter

Eftasåsen barnehage	Østmarkveien 18, 0687 Oslo	22 27 39 60
Fuglemyra barnehage	Oppsaltoppen 25, 0687 Oslo	22 26 11 03
Oppsal samfunnshus barnehage	Vetlandsveien 101, 0685 Oslo	22 27 14 50
Oppsaltunet barnehage	Oppsalveien 21, 0686 Oslo	22 26 12 95
Rønningjordet barnehage	Oppsalveien 30, 0686 Oslo	22 26 18 28
Vassenga barnehage	Oppsalveien 32, 0686 Oslo	22 26 53 61

oss på sitatet fra Høringsutkastet til ny lov om barnehager som Barne- og familiedepartementet sendte ut i 2004. Her uttaler Frode Søbstad:

”Følgende begrepspar er eksempler på hvordan synet på barn har forandret seg: Fra passivt mottakende til aktivdeltaker, fra barndommen som en mangeltilstand til det kompetente barnet, fra objekt til subjekt. Historien og sammenlignende studier viser oss at synet på barn får konsekvenser for hva voksne mener at barn trenger og hvor viktig barndommen er.”

Vi mener at både den nye loven og den nye rammeplanen er gått ut på dato, det er liten utvikling i dokumentene og de åpner ikke for videre utvikling. Riktignok har begge dokumentene med barnekonvensjonen som sier noe om barns rett til deltakelse, men det virker som et påheng i stedet for en drivende utvikling. Teksten følger ikke opp. Alle som arbeider i barnehage mener at de arbeider i en dynamisk verden hvor ting og relasjoner endrer seg fort. Vi trenger utfordringer på gammel kunnskap. Det hadde vært fint om rammeplanen hadde skrevet noe om hva som fremmer læring, omsorg, lek osv og hva som hindrer det samme. Den må synliggjøre at utvikling er mulig.

1. Om organisering av foreldrene på nasjonalt og lokalt plan

Foreldre og personalet i denne barnehagen er opptatt av det den gamle rammeplanen uttaler på side 17: sitat: *”Samarbeid mellom personalet og foreldrene er en selvfølger del av barnehagens arbeid.”*, blir videreført og forbedret i den nye. Dessverre virker det ikke slik. Vi mener at egentlig burde loven trekkes tilbake på grunn av liten støtte til foreldrenes organisering på nasjonalt plan og at det derfor ikke finns noen muligheter for foreldre som tilhører barnehagene å bli høringsinstans for eventuelle nye lover og rammeplaner. Foreldre i grunnskolen er høringsinstans.

Det er av største viktighet at barne- og Familiedepartementet følger opp de lovnadene de har gitt i forhold til organisering av foreldre på landsbasis. (se st.m 27 ”Barnehage til beste for foreldre og barn, og kvalitetsutvalgets innspill)

Vi vil at departementet begrunner hvorfor de fortsatt vil holde barnehageforeldre utenfor beslutningsprosessen? Foreldre i barnehage har ingen innflytelse på hvordan rammeplanen blir. De er ingen høringsinstans. Vi gjentar: Grunnskolens foreldre får lov til å uttale seg.

Er departementet redd for foreldreorganisering?

Kvalitetsutvalgets medlemmer uttalte seg ganske tydelig om behovet for foreldreorganisering. Dette ville vært et stort steg i forhold til det som vi mener er intensjonene i den nye rammeplanen og snakket om demokrati i høringsnotatet. Demokratiet mister sin virkning når eier bestemmer og rammeplanen er til for å kontrollere de ansatte. Samarbeid med hjemmet blir

overlatt til den enkelte forelder og personalet. Det finnes ikke et Fau, så de valgte representantene til Samarbeidsutvalget er fristilt i forhold til foreldrerådet. Dette må rettes opp.

Vi vil ha en landsomfattende organisering av foreldre.

Vi kan tenke oss et organ på statlig nivå som velges av foreldre på kommunalt nivå. Det kommunale nivået velges av de enkelte Foreldreutvalg på hver barnehage. Det er viktig at representanter fra foreldrene i Samarbeidsutvalgene er foreldrenes representanter, altså et Fau, og ikke sånn som nå, noen helt fristilte personer.

2. Barnehagen som samarbeidsarena

Først å fremst vil vi at **barnehagen skal være en samarbeidsarena** mellom alle parter som er, eller kommer til barnehagen. Dette gjelder spesielt foreldre, barn og personell, men også Ppt, barnevern og andre samarbeidsparter. Instanser utenfor barnehagen har et eget kapittel. (Se kap. 8)

Barnehagen skal være en møteplass mellom mennesker. Barnehagen må gjennomsyres av samarbeid. Barnehagen er ingen serviseorganisasjon og verken barn eller foreldre er "brukere"! Vi vil ha vekk den økonomiske begrepsbruken. Begrepet "service" reduserer barnehagen til å være et sett med målbare funksjoner og bidrar til et snevert menneskesyn.

Det må stå noe om kommunikasjonen mellom gruppene i barnehagen. Rollene i Samarbeidsutvalget bør klargjøres og det finnes mye god forskning på hva som er en gunstig kommunikasjon mellom grupper med sammenfallende interesser, barnets beste. Der hvor eier er inne i bildet må alle tre rollene avklare sine posisjoner. Hvilken makt har de forskjellige rollene, hva kan stemmes over og vedtas? Kanskje den viktigste avklaringen vil være der hvor eier er uenig? **Hver rolle må ansvarliggjøres for at alle grupper skal ha innflytelse på hverdagen.**

Barna skal ha innflytelse og bestemme mest mulig over egen hverdag. Barnehagens personale har den daglige kontakten med barnet og den enkelte forelder eller foresatte. Det er mulig at det skal stå noe overordnet på samtalen mellom voksne når barn er tilstede. Hva skal den voksnes begrunnelse være for å bestemme hva et barn skal gjøre? Hva fremmer barns sjølråderett og hva hemmer den? Hva fremmer barns utvikling og hva hemmer den? **Er det overtramp, overgrep, å ha regler, bestemmelser for barn?** Nyere forskning hevder at barn er aktivt deltakende mennesker fra fødselen av. De er sosiale. De har empati. De har det samme følelsesregisteret som voksne. De samarbeider så godt de kan, bare det at de har uttrykksformer som voksne ikke forstår. **Det må stå noe som hjelper voksne til å forstå barn bedre.**

3. Voksnes holdninger til barn

Hva må en voksen, som arbeider med barn, mestre? Berit Baes forskning omkring førskolelærerens dialog med barn, (HiO rapport 25) kommer til å ha stor betydning ute i framtidens barnehager. Se spesielt side 26 – 27. Det kan være lurt å bruke denne kunnskapen nå.

Vi går ut fra at rammeplanen definerer begrepet oppdragelse sånn som oss: En som vet best (oppdrageren) og en som lærer det som er best (den som blir oppdratt). Denne begrepsbruken gjør at vi tviler på at forfatterne av Høringsnotatet tror på de forskningsresultater som sier at barn er et aktivt deltakende menneske fra det er født. Vi mener at barn er aktivt deltakende i sine relasjoner og at det bare er barn som vet hvordan det er å være barn akkurat nå. **Voksnes rolle i barnehagen må være å samarbeide med barn.**

4. Dokumentene speiler ikke den nye forskningens syn på barn.

Kunnskapen om barns behov.

Høringsnotatet sier under kapittel 1.1 Barnehagens overordnede oppgaver, sitat:

*”Barnehagen skal bidra til å sikre **barn under opplæringspliktig alder** (vår uthevelse) et oppvekstmiljø som gir trygghet mot fysiske og psykiske skadevirkninger, og som har de fysiske, sosiale og kulturelle kvaliteter som til enhver tid er i samsvar med eksisterende kunnskap om barns behov.”*

Dette høringsnotatet er konsekvent fri for den kunnskapen som finns om barns behov. Barn har et absolutt behov for voksne som samarbeider med dem, gir dem ansvar for det de kan ta ansvar for og setter grenser for at barn ikke skal få ansvar for de voksne og det som er et voksent ansvar. Kanskje Rammeplanen skal si noe om hva det skal samarbeides om? Problemstillinger omkring hva barn kan ta ansvar for og hva de voksne må ta ansvar for, f. eks. stemningen i hverdagen som er et voksent ansvar, kan ikke det bare slås fast? Hvorfor er det ikke forbud mot å kjeft i barnehagen? Kjeft skaper et psykisk dårlig miljø!

Synet på læring har vært et vanskelig felt for de som er forfattere av ”Høringsnotatet”.

Hva tenker forfatterne på når de skriver og bruker begreper som: ”under opplæringspliktig alder”? Mener de at barn har plikt på seg til å lære den dagen de er ...? Er det plikt for barn å lære når de starter på skolen? Det er vel de voksne som har denne plikten til å lære barn noe uansett? Hvorfor skal foreldre og personalet ha en rammeplan å forholde seg til? Vi mener for eksempel at vi i personalet har plikt til å svare på spørsmål fra barn. Foreldrene lurer på hva som menes med ansvar for oppdragelse hvis begrepet blir stående som den ”rette måten” å oppfatte barns plass i et samfunn.

5. Rammeplanens utforming

Det er viktig med gode overskrifter som sier noe vesentlig om barnehagens hverdag og som samfunnet vil ha oppfylt som krav til denne, for eksempel: **"Den gode barnehagen" eller den gode barndommen**". Vi oppfatter at høringsutkastet reduserer barn igjen til objekter. Det uttales mye om kravene til personalet, men ingenting om samarbeidet med barna. Bars kompetanse er uteglemt i den nye rammeplanen. **Rammeplanen gjennomsyres av mistillit til barn.**

Vi vil vite hvor de som skal skrive Rammeplanen henter sine ideer fra! Det virker underlig at man kan skrive ett offentlig dokument uten kildehenvisning.

Her er våre kilder:

Berit Bae: Hio rapport 2005.
Daniel Stern: Spedbarnets interpersonlige verden 2003
Louise Birkeland: Pedagogiske erobringer 1998
Jesper Juul: Ditt Kompetente barn 1995
Rammeplan for barnehagen Q-0905 B
Lov om barnehager
Stortingsmelding 27/2000

Barnets rettigheter: Hva menes med alle de påleggene som personalet blir gitt i forhold til barns opplevelser? Det er ikke et krav i høringsnotatet at voksne skal la barn få eiendomsrett til sine opplevelser. Rammeplanen omtaler ofte personalet som oppdragere. Det kompetente barn vil alltid ha noe å lære voksne. Når voksne ikke tar hensyn til barns kompetanse, blir deres kompetanse undergravd. Det virker ikke som Berit Baes forskning på området har hatt noen innflytelse på forfatterne.

Hilsen prosjektgruppa